

Mennesker, som bo indenfor den lokale, begrænsede Kreds, som denne eller hin Jernbane kommer til gode, der skulle svare Skatten. Jeg tror ikke, der kan tænkes andet, og jeg ved ikke, hvad Ministeren tænker ved den Udtalelse, han fremkom med, at det ikke er Egnen, men de Mennesker, der bo paa Egnen, der skulle betale Skatten. Men dermed er det givet, at man faar Ret i den Betragtning, som jeg ogsaa gjorde mig til Talsmand for i Gaar, at man staaar ved Begyndelsen af en ny Skat. Ministeren, og hvem der ellers vil, kan godt gøre Forsøg paa at sige, at det ikke maa betragtes som en saadan, fordi det er en Afgift, der skal erlægges til Dækning af denne ene Foranstaltning, og den har man kaldt Jernbaneskyld her, og man kan kalde den Havneskyld ved Esbjerg Havn o. s. v. Sikkert er det dog, at det er en Skat, man lægger paa Jorden i disse lokalt begrænsede Egne, hvor denne eller hin officielle Foranstaltning bliver truffen, enten det saa er et Jernbaneanlæg eller et Havneanlæg. Det er i Virkeligheden en Skat paa de Mennesker, der dyrke den Jord, som ligger i mere eller mindre umiddelbar Nærhed af denne Bane. Man vil i al Fremtid komme til at betragte den som en Skat, man har lagt paa disse Egne, men som man ikke lægger paa Egnene omkring Kystbanen og andre Bæner. Naar den højtærede Minister siger, at de Mennesker, der have tjent Penge ved Kystbanens Anlæg, nu ere over alle Bjerger, saa er det sikkert ikke saa længe siden, Kystbanen blev anlagt, at de alle sammen ere over alle Bjerger, men man kan alligevel ikke indføre Skatten der. Sikkert er det, at man vil sige og gentage det atter og atter, indtil det, man her begynder med, gaar ind i den almindelige Beskatningsform, at man lægger Skat paa officielle Foranstaltninger, som bringe lokale. Goder til de lokale Kredse, hvad enten det sker i Form af Jernbaner eller i Form af andre officielle Foranstaltninger. Jeg forstaaer, som sagt, ikke rigtig den Parallel, den højtærede Minister advarede imod og sagde at man skulde vogte sig for at drage, saaledes som jeg havde gjort. At det er en lokalt begrænset Skat, kommer man ikke uden om. Man kommer i hvert Fald ikke uden om det ved den Motivering, den højtærede Minister gav, idet han sagde, at man skulde gøre Skel imellem, om det er en Egn, der beskattes, eller de Mennesker, der bo paa Egnen. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet i Overensstemmelse med, hvad Flertallet i Kommissionen enedes

om, er det en Beskatning, der falder indenfor den lokale Grænse for dette eller hint Jernbaneanlæg. Og der udfra vil Kravet stige til, at den ogsaa kommer til at gælde Foranstaltninger af lignende Art, enten det er Jernbaneanlæg eller andre Foretagender fra Statens eller Kommunernes Side, som forøge en Ejendoms Værdi. Naar man vil paalægge Skat det ene Sted, vil Kravet vokse til, at det skal gaa ind i den almindelige Beskatning. Det er ikke det, der sker nu, det er jeg klar over; men der sker en Begrænsning dertil. Den Definition, som Ministeren gav af Egnen og de Mennesker paa Egnen, der svare Skat, den forstaaer jeg ikke, og jeg maa hævde, at den vil aldeles ikke gøre det af med den Tanke, at det er en ny Skat, der begynder som en Dækningsafgift for visse Foranstaltninger, men som det ganske sikkert i det lange Løb vil vise sig nødvendigt enten at gaa bort fra eller at inddrage under den almindelige Beskatning. Det synes mig ogsaa, at det, at man har knyttet den saa nær til Ejendomsskyldloven, som man har, er et Fingerpeg i den Retning. Men ogsaa derfor mener jeg, det er for stor en Skat at begynde med. Den kunde have været adskillig mindre, og jeg vil haabe, den maa blive det, inden Loven bliver vedtaget.

Ministerens for offentlige Arbejder

(Jensen-Sønderup): Jeg skal ikke forfølge Spørgsmaalet videre, men jeg vil blot have Lov til at sige, at naar man f. Eks. har ment, at der i det Forslag, der maatte fremkomme fra den da siddende Kommission vedrørende Værdistigningsafgift paa Jernbaneanlæg, skulde ligge, om jeg saa maa sige, et Grundlag f. Eks. for en kommunal Værdistigningsafgift, saa maa jeg hævde, at der ikke er det allerringeste af et saadant Grundlag i det, der foreligger her. For her er der kun Tale om at sige, at enkelte Personer, som faa tilført en Formue eller Indkomst, skulle svare en Ekstraskat af denne. Men det kan man ikke indenfor en Kommune, der maa man finde et eller andet Grundlag, hvor man siger: Nu sætte vi en Værdi, og enhver Stigning udover den ville vi lægge en Ekstraskat paa. Men noget saadant sker slet ikke her. Jeg skal ikke forfølge dette videre, men kun slaa fast, at det, her er Tale om, ikke kan betragtes som den første Spire til en Grundværdistigningsskat, ikke heller til en almindelig Værdistigningsskat, men kun som en ekstra Afgift, der skal svares af de Personer, der faa